

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 14C/262/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913220356
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7913220356.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Monikou Koščovou v právnej veci navrhovateľa: D. J., nar. XX.XX.XXXX bytom Ľ. P. XXX/XX, P. B. zast. JUDr. Valéria Vassová, advokátka proti odporcovi G. J., nar. XX.XX.XXXX bytom Ľ. P. XXX/XX, P. B. v konaní o zrušenie príspevku na výživu rozvedenej manželky takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

odôvodnenie:

Podaným návrhom doručeným súdu dňa 23.12.2013 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zmenil právoplatný rozsudok č. 6P/41/2012 zo dňa 11.04.2012 tak, že zastavuje povinnosť navrhovateľa prispievať na výživu odporkyne sumou 25 Eur mesačne, vždy do 25tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám odporkyne.

Návrh odôvodnil tým, že na jeho strane došlo k vážnym a podstatným zmenám v jeho osobnostnom stave týkajúce sa jeho zdravotného stavu. Zdravotný stav si vyžaduje sústavnú liečbu, čo má za následok vážne zhoršenie jeho finančnej situácie. Poukázal na to, že po rozvode manželstva zanechal odporkyňu byt a to bez výplatnej povinnosti, celé zariadenie bytu, prevzal na seba dve nezaplatené pôžičky.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila. Uviedla, že o zdravotnom stave navrhovateľa nemá vedomosti. Ohľadne zanechania bytu jej osobe uviedla, že po odchode navrhovateľa zo spoločnej domácnosti byt zanechal navrhovateľ pre deti, s nedoplatkami vo výške 38.000 Sk, ktorú sumu vyplatila ich dcéra, následne byt odkúpila do svojho vlastníctva. V byte býva so súhlasom dcéry, uhradza všetky poplatky súvisiace s užívaním bytu. Poberá invalidný dôchodok 147,60 Eur, pričom len výdavky za užívanie bytu predstavujú 195 Eur mesačne. Rozdiel dopláca syn zo svojich sociálnych dávok. Ohľadne pôžičiek uviedla, že jednu vybrali v roku 2002 zo SLSP a.s. vo výške 70.000 Sk, z ktorej prevažnú časť splatili, o pôžičke z VÚB a.s. nemá vedomosť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom prítomných účastníkov konania a listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené Rozsudkom Okresného súdu Trebišov č. k. 15C/135/2009-29 zo dňa 26.04.2010; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.07.2010. Dôvodom rozvratu manželstva bolo, že navrhovateľ v roku 2004 nadviazal mimomanželskú známosť s inou ženou, ktorá doposiaľ trvá a na obnovení manželského spolužitia nemal záujem. Odporkyňa v záujme zachovania úplnej rodiny ponúkla možnosť obnovenia manželského spolužitia, ktorú nevyužila, k dátumu rozhodnutia súdu berúc do úvahy aj postoj plnoletých detí už nemala záujem na zachovaní manželstva.

Z pripojeného súdneho spisu tunajšieho súdu č. k. 6P/41/2012 súd zistil, že rozsudkom č. k. 6P/41/2012-28 zo dňa 11.04.2012 súd uložil povinnosť navrhovateľovi prispievať na výživu odporkyne sumou 25 Eur mesačne, v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.12.2012 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. 7CoP/190/2012-47 zo dňa 29.11.2012.

Súd sa oboznámil s Potvrdením Mestského bytového hospodárstva P. B. zo dňa 13.01.2010, z ktorého vyplynulo, že C. J. k XX.XX.XXXX uhradila nedoplatky za nájomné a služby spojené s užívaním bytu č. 31 vo výške 34.844 Sk. Súd sa oboznámil aj s výpisom z LV č. XXXX, k. ú. P. B. a listinami preukazujúcimi výdavky odporkyne: SIPO 162,79 Eur (odpad, služby za bývanie, signál UPC) a 29,10 Eur (elektrina), dokladom o výške dávky pre Jozefa Suchého vo výške 181,37 Eur za 01/2014 a dokladmi o nákupe liekov. Z Rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 05.12.2013 súd zistil, že odporkyňa poberá invalidný dôchodok vo výške 147,60 Eur mesačne od 01.01.2014.

Zo správy Sociálnej poisťovne súd zistil, že navrhovateľ a odporkyňa nie sú vedení v evidencii poisťovne ako zamestnanci, samostatne zárobkovo činné osoby, poberatelia dávky nemocenského poistenia, príspevku v nezamestnanosti. Sú vedení v evidencii ako poberatelia dávky dôchodkového poistenia navrhovateľ od 01.01.2013 vo výške 354,60 Eur, z ktorej sa vykonávajú exekučné zrážky v sume 104,34 Eur mesačne, odporkyňa od 01.05.1997 vo výške 147,60 Eur mesačne.

Zo správy ÚPSVaR Q. súd zistil, že navrhovateľ bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 01.02.2005 do 30.04.2006, nie je poberateľom žiadnych dávok ani príspevkov poskytovaných tunajším úradom; odporkyňa bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 15.12.2001 do 20.04.2004, nie je poberateľkou žiadnych dávok ani príspevkov poskytovaných tunajším úradom.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľa súd zistil, že po vykonaní zrážky z dôchodku, navrhovateľovi zostáva suma 250 Eur. Z tejto sumy uhradza 50 Eur pre VŠZP na základe splátkového kalendára, sumu 30 Eur pre daňový úrad, pôžičku po 50 Eur, na lieky má výdavky 30 Eur, na bývanie uhradza 40 Eur a na stravu mu ostáva 50 Eur.

Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľa súd zistil, že zmena pomerov nastala v tom, že v čase rozhodnutia súdu navrhovateľ vykonával živnosť, aj keď sa mu nevelmi darilo, potom nastali u neho vážne zdravotné problémy, v roku 2013 živnosť zrušil. V roku 2012 mal mozgovú príhodu a odvtedy sa lieči. Nevykonáva zárobkovú činnosť, jediným jeho príjmom je invalidný dôchodok. Súd sa oboznámil s prepúšťacími správami ohľadne navrhovateľa.

Z oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 05.12.2013 súd zistil prehľad subjektov, v prospech ktorých sú vykonávané zrážky z dôchodku navrhovateľa. Zo štyroch príkazov na začatie exekúcie zrážkami z dôchodku sú dva príkazy takéajúce sa výživného v prospech odporkyne, jeden na bežné výživné a jeden na zaostaté výživné.

Z výpovede odporkyne súd zistil, že nesúhlasí so zrušením výživného, poukázala na to, že výživné je uhrádzané prostredníctvom súdneho exekútora, nakoľko navrhovateľ výživné neplatil. V byte býva spolu so synom, ktorý je nezamestnaný, poberá dávku 181 Eur, ona 147,60 Eur invalidný dôchodok. Za byt platia 190 Eur a z toho, čo im zvýši, žijú obidvaja. V čase, keď súd rozhodoval o výživnom, mala invalidný dôchodok nižší. Vie od syna, že navrhovateľ mal mozgovú príhodu, avšak od známych sa stále

dozvedá, že navrhovateľ robil elektrinu tu alebo tu. Nevie to však dokázať. Podľa jej názoru, žiadne pôžičky navrhovateľ nepreukázal.

Po vykonaní dokazovania súd dospel k takémuto právnomu záveru:

Podľa ust. §72 ods. 1 Zákona o rodine /ďalej ZoR/, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa ust. §72 ods. 2 ZoR, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa ust. §72 ods. 3 ZoR, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa ust. §75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. §78 ods. 1,3 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Základnou hmotnoprávnou podmienkou existencie a trvania nároku na príspevok na výživu rozvedeného manžela je nepochybné preukázanie, že rozvedený manžel nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť. Preukázanie tejto skutočnosti je podmienkou trvania nároku na príspevok ale nie hľadiskom určujúcim rozsah príspevku, ktorý zákon vymedzuje pojmom primeraná výživa. Rozvedený manžel nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť najmä v tých prípadoch, keď sa stará o dieťa, ktoré mu bolo zverené do osobnej starostlivosti, s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom alebo ak ide o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Súdna prax ustálila, že rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť spravidla aj v tých prípadoch, keď sa stará o deti do troch rokov, prípadne o deti staršie, ktoré sú invalidné alebo vyžadujúce osobitnú starostlivosť alebo keď podľa lekárskeho potvrdenia alebo znaleckého posudku rozvedený manžel/manželka nie je so zreteľom na svoj vek alebo zdravotný stav schopný zárobkovej činnosti alebo za danej situácie nemá možnosť ani príležitosť zaobstarat' si primerané zamestnanie.

Pri určení dôvodnosti nároku navrhovateľa na zrušenie povinnosti prispievať na výživu rozvedenej manželke súd vychádzal z pomerov účastníkov, za ktorých táto vyživovacia povinnosť bola určená a porovnávajú so stavom v čase rozhodovania súdu dospel k záveru, že na oboch stranách nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodnila zrušenie vyživovacej povinnosti určenej súdom v prospech odporkyne.

Súd zistil, že odporkyňa v čase priznania príspevku bola poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 137,20 Eur, iný príjem nemala. Trpela rôznymi ochoreniami, predovšetkým reumatického charakteru. Jej

výdavky predstavovali: nájomné 160,85 Eur, odpad 4,59 Eur, TV signál 5,64 Eur, elektrinu 36,60 Eur, rozhlas 4,64 Eur.

Navrhovateľ poukazoval na to, že je vo finančnej tiesni, je podnikateľom ale nemá príjmy nakoľko nemá prácu na vykonávanie elektrikárskych prác, žije s družkou v jej byte a prispieva jej 30 Eur, platí telefón paušál 25,60 Eur a má výdavky na stravovanie. Z daňového priznania z príjmov za rok 2009 vyplynul základ dane 187,41 Eur a za rok 2010 suma 846,04 Eur.

Z výpovedí účastníkov konania a listinných dôkazov zabezpečených súdom v rámci konania a predložených účastníkmi konania súd zistil, že navrhovateľ je v súčasnom období poberateľom starobného dôchodku vo výške 354,60 Eur, po vykonaných zrážkach mu zostáva 250,26 Eur. V rámci zrážok je uhrádzané bežné výživné a zaostalé výživné voči odporkyňi. Okrem dokladu o úhrade sumy 50 Eur pre VŠZP a 30 Eur pre daňový úrad obe platby zo dňa 22.09.2014 neboli súdu zo strany navrhovateľa predložené žiadne doklady ohľadne jeho výdavkov, dôkazy o úhradách pôžičiek predložené rovnako neboli, zo správy sociálnej poisťovne o zrážkach súd síce zistil zrážky v prospech VŠZP a spoločnosti EOS KSI Slovensko, avšak z daného podania nebolo možné zistiť, aký je základ týchto záväzkov najmä ohľadne spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. (o akú zmluvu a kedy uzatvorenú sa jedná).

Odporkyňa je naďalej poberateľkou invalidného dôchodku t. č. vo výške 147,60 Eur. Svoje výdavky preukázala listinnými dôkazmi.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že od určenia príspevku na výživu rozvedenej manželke nedošlo k takej zmene finančných pomerov na strane povinného - navrhovateľa, ktorá by odôvodňovala zrušenie jeho vyživovacej povinnosti voči odporkyňi. Súd zistil, že na strane povinného došlo k zvýšeniu priemerného mesačného príjmu, keď v porovnaní s priemerným mesačným príjmom v roku 2010, ktorý bol základom pre rozhodnutie súdu, vychádzajúc z daňového základu 846,04 Eur jeho príjem predstavoval sumu 70,50 Eur mesačne, v súčasnom období jeho mesačný príjem predstavuje sumu po vykonaných zrážkach 250,26 Eur.

Na strane bývalej manželky bolo zistené, že jej príjem bol zvýšený iba o valorizáciu dôchodku.

V konaní teda bolo preukázané, že rozvedená manželka nie je z objektívnych dôvodov schopná sama sa živiť, lebo vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav nemá možnosť a príležitosť zaobstarať si primerané zamestnanie. Skutočnosť, že rozvedená manželka poberá dávku, príspevok alebo dôchodok sama o sebe nestačí pre záver, že je schopná sama sa živiť, ak z tejto dávky nie je schopná uhradiť si popri nevyhnutných nákladoch na stravovanie aj ďalšie nevyhnutné životné náklady. Nie je na mieste ani taký výklad, podľa ktorého by rozvedená manželka nemala mať zabezpečenú primeranú výživu z prostriedkov svojho bývalého manžela, hoci ten na to prostriedky má, ale že sa jej primeraná výživa má dopĺňať zo spoločenských prostriedkov. Takýto záver by bol v rozpore aj s dobrými mravmi.

Navrhovateľ síce predložil dôkazy o svojom zdravotnom stave, avšak napriek zlému zdravotnému stavu je mu poskytovaný pravidelný príjem formou starobného dôchodku, ktorým zabezpečuje svoje potreby a to v takej výške, že je schopný uhrádzať svoje potreby.

Súd zároveň poukazuje na to, že výživné 25 Eur je navrhovateľom uhrádzané zrážkou z dôchodku prostredníctvom súdneho exekútora, teda suma 250 Eur, ktorá mu zostáva je takou sumou, s ktorou môže disponovať a zabezpečiť svoje potreby. Čo sa týka skutočností ohľadne vyporiadania majetku tvrdených navrhovateľom mal súd za to, že v konaní neboli tvrdené žiadne nové skutočnosti než tie, ktoré boli súdu známe v čase rozhodovania o uložení vyživovacej povinnosti.

Na základe vyššie uvedeného preto súd v nadväznosti na ust. §78 zákona o rodine, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase vyhlásenia rozhodnutia, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V danom prípade bola odporkyňa úspešná, náhradu trov konania si neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov vo 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitosti /§42 ods. 3/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§205 ods. 1/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť v zmysle ust. §205 ods. 2 len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v §221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /§251 ods. 1/, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.